

Wilhelm Steinitz

narozen: 17. května 1836, Praha, Rakouské císařství

zemřel: 12. srpna 1900, New York City, Spojené státy Americké

Ocenění: neoficiální mistr světa v šachu 1866-1883

mistr světa 1886-1894

Wilhelm Steinitz se narodil 14. května 1836 v Praze. Byl synem nezámožného židovského obchodníka. Šachům, kterým se naučil v dětství od kamaráda, se vážně začal věnovat, až když se přestěhoval do Vídně. Chtěl se stát novinářem, ale protože jeho rodina nemohla Wilhelma na studiích podporovat, tak začal hrát šachy o peníze ve vídeňské kavárně. Jeho výkonost šla velmi rychle nahoru.

Po mezinárodním turnaji v Londýně, který se konal v roce 1861, zůstal Steinitz v britské metropoli, tehdejším „středu“ šachového světa. V Anglii vyhrál několik zápasů a turnajů. V roce 1866 se v Londýně utkal s legendárním Anderssenem. Poté, co ve stejném roce porazil Birda, v roce 1870 Blackburna a v roce 1872 Zukertorta, byl považován za nejsilnějšího šachistu na světě. Samotný Steinitz ovšem spokojen nebyl, protože v turnajích nebýval vždy první.

Steinitz se přestěhoval do USA, kde porazil několik nejsilnějších amerických šachistů té doby. V roce 1886 se utkal s Zukertortem ve velkém zápase, jehož podmínky oba soupeři dokonce uzavřeli u notáře. Pro zvýšení zájmu publika se dohodli, že to bude zápas o titul mistra světa. Zápas se hrál ve třech amerických městech – New Yorku, St. Louis a New Orleansu. Steinitz se stal prvním mistrem světa v šachu.

Některé Steinitzovy teoretické myšlenky si zachovaly platnost až do dnešních dnů. Steinitz učil, že hráč, který má dočasnou výhodu, musí útočit, aby ji proměnil ve výhodu trvalou. Později sám své učení začal nazývat *nová* nebo *poziční* škola. Později prohloubili a upřesnili jeho poznatky Lasker a Tarrasch, ještě později se proti nim postavili Réti, Nimcovič a Tartakover.

Závěr života prožil v New Yorku v nouzi. Emanuel Lasker uspořádal v jeho prospěch sbírku a v newyorské Opeře se hrál představení, jehož výtěžek připadl Steinitzovi, ten však brzy nato v New Yorku zemřel.

Šachová historka

V Londýně v jedné kavárně, měl stálého vyzyvatele, který měl velmi rád šachy, ale nevládl obzvláštním bystrozrakem, ale zato míval při sobě přičinlivého přítele. Ten dobrý přítel ho vždy nenápadně kopl pod stolem, kdykoliv se chystal udělat nějaký slabý tah. Steinitz si tohoto tajného kopacího dorozumívání brzy všiml. Stalo se jednou, že Steinitzův protivník nejen udržel výhodu figury, ale získal (ani nevěděl jak) neodvratný matový útok. Už se sahal po věži, která snadno mohla dokonat exekuci, ale pak jako opařen, prudce odtáhl ruku od oné figury a hmátl po jiné a přehlédl odtažený šach se ztrátou dámy a partie.

Dobrý přítel podrážděně vybuchl: „ Jak je to možné? Pročpak jsi, prosím tě, sám nedal mat? Už jsi sahal po věži a pak jsi bůhvíproč odtrhl ruku a udělal hloupý tah pěšcem. Proč jsi netáhl tou věží?“

„Protože jsem ho kopl pod stolem“, vysvětlil Steinitz.

